

د لاندې کيسې او ژبې کې د تر څو تفاوت

موضوع: ادبيات PA:

ليکوال: استاد نور احمد قران مل

سلام عليكم ورحمت الله و بركاته !

د لاندې کيسې او ژبې کريکټر تر منځ پر تفاوت باندې خبره ده.

دا که په عموم کې ورته متوجې سو، يو ډيره عميقه موضوع ده. تقريباً څلور يا متفرق موضوعات پکښې راغښتي دي. په يوه اړخ کې د لاندې کيسې لندې پيژندنه، په بل اړخ کې د ژانر لنډه پيژندنه، په درېيم اړخ کې د کريکټر پيژندنه، او په وروستي اړخ کې د توپير يا د جلاوالي دى. چې هره موضوع يې ځان ته د پام وړ مسائل لري خو په خالصه توگه موږ تاسې دا موضوع داسې راښکاره کړي چې هر لنډه کيسه چې ده خپل ځان ته کريکټر لري.

کريکټر د هغو افعالو، حرکاتو او تيوريو مجموعه ده چې د يوې کيسې بشپړ والى موږ ته په ثبوت رسوي. پر همدې بنسټ باندې هر کريکټر چې په لنډه کيسه کې سر ته رسېږي پر مخ باندې ځي دا ده دې لپاره دى چې د کيسې هغه مطلب هدف چې پکښې مطرح سوي دى، چې بايد په لاس راوړل سي. که داسې وي چې کريکټرونه د هدفونو څخه بيل وي، نو په هغه صورت کې بيا د کيسې رنگ يکه راځي. يا په دې معني چې تيت او پرک پراخه ساحه خورا ټوله ساحه په لاس کې نه راځي او يا په دې معني چې هدف پر يوه لور ځي او کريکټر پر بل لور ځي. خو که داسې وي چې يو څوک د لاندې کيسې په کريکټرايزيشن کې د Goal, Target او يا Object په مورستاسي په عامه اصطلاح د هدف پر لور باندې ولاړ سي نو هلته په يوه طرف کې د کريکټر موجوديت يا د عملي تطبيقاتو موجوديت او په بل اړخ کې د هدف سمارټ والى يا روڼ والى دا په خپله د کيسې جالب والى او روښان والى موږ ته په لاس راکوي.

د همدغه هدف د ترلاسه کولو لپاره چې د کريکټر مطرح کيږي کريکټر به حتمي پر دوو فزيکي مسائلو باندې ولاړ وي. يوه فزيکي د لوبغاړي يا هومر يا د اتل عمل دى چې دى کم عمل سر ته رسوي. چې دا په خپله د يوې برخې دي. يوه

کيسې اتل دی چي هغه خپل کریکټر پر مخ باندي بيایي او د خپلي لنډي کيسې د عمل په نتیجه کي د یو عکس العمل سره مخامخ کیږي. بیا به هدف لاس ته راوړنه خوښي او خوشحالي پکښي کي نغښتي وي هوسایي به پکښي کي وي. یا به ناامیدي پکښي نغښتي وي، لاس پر سر کیدل او د ټولني څخه لاس اخیستل وي پکښي.

دوهم بیا هغه ناقد یا لیکوال چي هغه د تنقید په ژبه باندي یو لنډه کيسه گوري هغه چي یې مطالعه کوې، نو په خپله با حتمي له دوو عمل سره مخامخ کیږي او د هغه په، قابل کي به عکس العمل ويني. که په مسلکي لحاظ په مني لحاظ لنډه کيسه نقد کړې وي نو حتمي به هغه څوک چي هغه یادده پر نظر ملاظه لري هغه به یې ور رد وي او یا هغه څوک چي هغه دده سره تائید والی رولي. چي دا کریټیسیزم یې نقد راښيي موضوع ده. خو کله چي موږ تاسي پر دې موضوع باندي بیرته لنډي کيسې ته راگرځو او په لنډه کيسه کي موږ د کریکټر موضوع تشریح کوو.

کریکټر، عملي تطبیقات، تیوري، اتل او ورسره تر څنګ هدف دا ټوله چي سره نغښتلي وي، منطقي ربط سره ولري په هغه صورت کي د کيسې روڼ والی او شفافیت موږ ته په لاس راکوي. د دې څخه با وجود موږ تاسي په کيسه کي د یو بلي موضوع سره مخامخ کیږو چي هغه په ناول یا په داستاز کي کیدای سي. په ناول یا په داستان کي عمومًا Hero، لوبغاړی یا اتل د داستان یا د ناول یو نفروي ټوله موضوع پر هغه محور باندي راگرځي د هر پراګراف یا هري حسیې موضوع چي پای ته رسیږي بیا هم بیرته مطرح لوبغاړی پکښي وي. خو په لنډه کيسه کي څو کریکټرونه د څو کسانو راځي سره تر دې چي یو لنډه کيسه به خپل ځان ته یو لوبغاړی لري یو اتل به لري خو په هغه کي به ډیر مسائل راغلي وي چي دی به د نورو خلکو د عکس العملو سره شامل وي.

په یوه طرف کي به ادم خان د کيسې لوبغاړی وي په بل طرف کي به درځانی ورسره ملګري وي، په بل طرف کي به بیافتح هم ورسره ګری وي او داغسي د «کرمي» په کيسه کي چي موږ تاسي یې گورو هلته به د کلا بست په دروازه کي چي دوی وځي رابعه به یې پکښي کي دراعه تر څنګ به فتح خان بریځي، کرمی به یی، هغه د هندوستان ډاکوان به یی هره مسئله به وي.

د لنډې کيسې لوبغاړی به فتح خان پريځی وي خو غم به ټول عمر د کرمی د خوا پيښ وي. نو په لنډه کيسه کې خو کسان او خو لوبغاړي مطرح کيږي. پر همدې بنسټ باندي د لنډې کيسې مرکزيت چې دی هغه د اوږده داستان يا ناول په پرتله باندي پاشلی اوسيري متمرکز نه وي. دغه تفاوت راځي پکښی کې ور څخه باوجود په لنډه کيسه کې په کريکټر ي برخه کې چې موږ او تاسي يې گورو ځيني کسان وي چې هغه متحرک وي. د لوبغاړي رول پکښي اجرا کوي مخ په وړاندي ځي اجاټ کوي. څه ځيني نور کسار دي چې هغه پاشنه کې په ځينو ځايونو کې يې نومان ورسره ذکر کيږي. په ځينو ځايونو کې يې نوم ذکر کيږي کريکټري نه واضح کيږي،

په ځينو ځايونو کې يې نوم ذکر کيږي عمل يې ذکر کيږي، کنټرول به يې نه معلوم کيږي پکښي. همدغه دوه مسائل دي چې دا په لنډه کيسه کې موږ تاسی ته هغه ابهامات په لاس را کوي. خو کله چې د دې ټولو څخه باوجود د لنډې کيسې په ليکنه کې د کريکټر په برخه کې د ليکوال هنريت ډير مهم دی.

يو ليکوال کيدای سی چې په دوو هنرونو باندي يو د ادبياتو په ژبه باندي داسي ج دويي الفاظ و کاره وي چې هغه کليشه يي الفاظ ونه اوسيږي. هر گام ته تلوسه په لاس باندي ورکړي چې هغه بايد دغه لنډه کيسه مطالعه کړي چې نور څه پيښيږي او هغه مطلوب ټکی په لاس باندي راوړي. خو ځيني ليکوالان په ساده او په سوليدلو الفاظو باندي خپله ليکنه داسی نوښت کوي چې خلگ و دې ته ليوالتيا نه ښيي چې دا کيسه رپايه پوری ولولي.

لکه عادي توري چې سپړلولي. دغه هم د ليکوال هغه هنري کريکټر دی چې د کيسې د کريکټرايزېشن د اکمال پاره، ياد بشپړتوب لپاره ډير مهم بحث دی. دلته د هغه اساسي خبره چې بله چې بله راځي چې زموږ اسی په پوښتنه کې مطرح سوې ده هغه داده چې د ژبو سره يا فرض مثال ژبه يې بايد څنگه و کارول سي دا ډيره مهمه خبره ده.

ليکوال ته په کار ده چې وار دواړه ډيالتیک ادبيات يا منطقوی ادبيات بايد ده مطالعه کړي وي. په خوی، عاداتو، رسوماتو، وراشو په دې ټولو بايد پوه ووسيږي. د دې څخه باوجود د ليکوالی په پند باندي دی حاکم وي. د لنډې کيسې تيورياني

بايد ده مطالعه کړي او په لنډه کيسه کي داسي نثر راوباسي چي بالا بود الفاظ، اضافه ليکنی، اضافه کلمات داپه ليکنه کي نه ووسيري .

ليکوال بل مسئوليت ددې لري چي دخپلي کيسې روان والی په ساده الفظو داسی نويشته کړي چي هغه دهر چاومغز ته خطور وکړي اودهر چامغز ته ورسيري . يو څوک يې په دقيق ډول باندي مطالعه کړي . بل هنريې دادي دليکوال چي هغه لنډه کيسه په داسي جزابوالفاظو راشروع کړي چي خلگ تلوسه پيداکړي چي نور څه پيښيري .

که داسي يي چي دی په سر کي مخکني، زاړه، کليشي الفاظ وکاروي « لکه څنگه چي تاسي ته وويل سوه، لکه څنگه چي تاسي ته معلومه ده، لکه څنگه چي ما داتصميم ونيوی، لکه څنگه چي لنډه کيسه داسي د » دغه هغه اصطلاحات دي چي هغه ډير تکرار سوي دي . نو خلگ ډې ته زړه نه ښه کوي .

دی بايد دلنډي کيسې پيلامه په داسي شکل باندي راشروع کړي په هغه خپله ډيالکتیک ژبه کي چي په هغه منطقه کي دغه لنډه کيسه دی نويشته کوي . چي هغه په يوه اړخ کي نوې او په بل اړخ کي دخلگو په ژبه باندي وي . فرض مثال يو ليکوال راولاړيري نويشته کوي چي « زه پوهيرم چي مرگ ډير دروند دی خو کله چي ماداحمد دژوندانه رازولیدی ماخدای ته زاری وکړې چي خدايه ته پراحمد باندي ورحميرې . خونده ستونزي اومشکلات يې وگالل . خو که ماته داسي مرگ راکوې خدايه ماوژغورې، زه ددغو تکالفو دغوزحماتو توان نه لر » په سر کي چي دغه الفاظ دا جملات ترخوله راويستله هم يې عرف پکښي معلوم کړی، هم يې توان پکښي معلوم کړی اوهم نور څه .

پرهم دې بنسټ باندي موږ تاسي چي کله لنډه کيسه نويشته کړو دغه مسئوليت لرو پکښي کي چي بايد ځه ډېر دهنراندازي پکښي زده کړې وي . په درنښت